

Nr 815

Av herr Nilsson i Bästekille m. fl., angående tillverkningen och försäljningen av cider.

(Lika lydande med motion nr 642 i Första kammaren)

1959 års utskänkingsutredning, som grundligt studerat ciderfrågan från nykterhetspolitiska synpunkter, hade i sitt ställningstagande inte funnit anledning föreligga att från nykterhetspolitiska synpunkter motsätta sig vissa lättnader för tillverkning och försäljning av cider.

De lättnader som utredningen sålunda förordade avsåg ciderdrycker med en högsta alkoholhalt av 4,5 viktprocent — starkare cider borde enligt utredningens mening fortfarande omfattas av de bestämmelser som gäller för vin.

De ciderdrycker som har en lägre alkoholhalt än 4,5 viktprocent föreslogs i anslutning till den uppdelning som gällde för maldryckerna få benämningarna starkcider om alkoholhalten överstiger 2,8 viktprocent, cider om alkoholhalten överstiger 1,8 men inte 2,8 viktprocent och lättcider om alkoholhalten inte överstiger 1,8 viktprocent, vilket motsvarar 2,25 volymprocent eller den övre gränsen för s. k. alkoholfria drycker. I fråga om rätten att tillverka starkcider och cider förordades att tillstånd — liksom fallet är beträffande starköl och öl — skall meddelas av kontrollstyrelsen och inte av Kungl. Maj:t såsom nu gäller enligt de för cider tillämpliga bestämmelserna om vin. För försäljningen av ciderdrycker med en alkoholhalt överstigande 2,8 men inte 4,5 viktprocent (starkcider) föreslogs ingen ändring i gällande ordning. Detta innebär att försäljning enligt förslaget liksom för närvarande inte skall få ske annat än genom systembutikerna. Cider skulle däremot enligt förslaget få säljas efter de bestämmelser som gäller för öl, sålunda bl. a. i alla egentliga livsmedelsbutiker. Lättcider slutligen skulle liksom hittills få tillverkas och säljas i huvudsak fritt på samma sätt som andra alkoholfria drycker. Såsom tidigare nämnts beskattas sådana ciderdrycker som inte betecknas som alkoholfria för närvarande som lättvin. Utredningsförslaget innebär att skatt skall uttagas med 90 öre per liter för starkcider och med 48 öre per liter för cider. Någon ändring av beskattningen för lättcider förordades inte. Skatt förutsattes således liksom hittills utgå som för läskedrycker med 33 öre per liter.

Utredningen framlade slutligen förslag till erforderliga ändringar i tulltaxan. Härvid hade förordats att tullen på cider och starkcider skulle utgöras av nuvarande tull med tillägg för den skatt som föreslogs av utredningen.

Vid riksdagsbehandlingen av detta ärende år 1963 avstyrktes det här omnämnda utredningsförslaget av utskottet med hänvisning till riskerna för alkoholmissbruk bland ungdomen. Sedan dess har emellertid flera förändringar skett på det nykterhetspolitiska området. Mellanölet infördes år 1966 och säljes nu allmänt i livsmedelsbutikerna. Omfattande försöksverksamhet med friare utförsäljningsbestämmelser för starköl pågår f. n. på flera håll i landet. Det finns alltså knappast någon anledning att befara att en lättnad av bestämmelserna vad gäller cider skulle medföra någon markant förändring av ungdomens alkoholvanor, eftersom man redan nu har tillgång till drycker av jämförlig och starkare alkoholkoncentration.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte besluta sådan liberalisering av tillverkning och försäljning av ciderdrycker som 1959 års utskänkingsutredning föreslagit samt att det åt utskottet måtte uppdragas att föreslå härför erforderliga författningsändringar.

Stockholm den 26 januari 1968

Jöns Nilsson (h)
i Bästekille

Erik Magnusson (h)
i Tumhult

Dagmar Heurlin (h)
